

Sağlık sistemi daha fazla piyasa kurallarıyla yönetilemez, aşı üretimi patentlerin sunduğu kârlardan vazgeçmek istemeyen ilaç tekellerine bırakılamaz. İnsanlık için aşı ücretsiz olarak üretilmeli ve yaygın ve eşit bir şekilde uygulanmalıdır. <http://herkeseasi.org>

TAM KAPANMA: İŞSİZLERE AÇLIK, ZENGİNLERE TATİL, İŞÇİYE KORONA

Ülke genelinde 29 Nisan'da başlayacak ve 17 Mayıs tarihine kadar geçerli olacak 'tam kapanma' tedbirleri ilan edildi.

Tam kapanma diye adlandırılrsa da İçişleri Bakanlığı tarafından açıklanacak 'istisna' sektörler açık kalacak. Üretim ve imalat sürecek, şantiyeler çalışmaya devam edecek...

Alınan gündelik ve sürekliliği olmayan önlemler nedeniyle salgınla boğuşan emekçi halkımızı yeni zorluklar bekliyor. İmalat sanayi dışında kalan sektörlerdeki işçiler ya işten atılacaklar ya da ücretsiz izne çıkarılacaklar.

Üretim zincirinde aksama olmasın diye muafi-

yet listesinde yer alan işletmelerde çalışan emekçiler yeterli önlemler alınmadan çalışmaya devam edecekler.

İktidar her zaman olduğu gibi önlemlerini yine sermaye çıkarına aldı. İşçilerin payına ise işsizlik, yoksulluk ve hastalanma riski düştü. Tam kapanmayla birlikte emekçilerin hayatında değişen bir şey yok. İşsizler işsiz kalmaya, çalışanlar hastalanıp ölmeye devam edecek.

İşsiz kalanlara destek adı altında patetes soğan dağıtmakla övünen iktidar, üretime devam edecek sektörlerdeki işçilerin sağlığını korumaya dönük ek önlemlere dair ise hiçbir açıklamada bulunmadı.

TKP MERKEZ KOMİTE ÜYESİ ALPASLAN SAVAŞ:

Hizmet sektörü açlıktan, imalat sanayi virüsten kırılsın

Ve beklenen oldu, Erdoğan “tam kapanma” adı verilen tedbir dizisini açıkladı. Önce şunu söylemeliyim. Bu kapanma salgının başından bu yana zaten var olan zengin ile yoksul, işçi ile patron ayrımını iyice netleştirdi.

Kapanmada zenginlerin keyfi yerinde olacak. Onlar için bu tedbirler yaz öncesi sürpriz tatil demek. Keyfini çıkaracaklarından eminim.

Açıklanan tam kapanma, işçiler ve emekçiler için ise tam bir felaket anlamına geliyor. Tam kapanmada imalat sanayi dışında kalan sektörlerde çalışanları iki sonuç bekliyor. Ya ücretsiz izne yollanacaklar, ya da tazminatsız işten atılacaklar. Zira Erdoğan kapanma kapsamında olan bu sektörlerdeki çalışanlar için herhangi bir gelir güvencesi ya da destek açıklamadı.

Onlara güvencesiz, gündelik, kayıt dışı çalışarak yaşamını sürdüren yüzbinleri ekleyin. İktidar, şu anda bile sayıları on milyon devirmiş işsizler

ordusu ile birlikte milyonları büyük bir yokluk, yoksulluk ve hatta açlıkla yüz yüze bırakmış oldu.

Öte yandan imalat sanayi tam kapanma dışında bırakıldı. Yani çarklar dönmeye devam edecek. Salgınla mücadelele tek bir faydası olmayan yüzbinlerce işyeri çalışmayı sürdürecekt. Neden? Patronlar kazanmaya devam etsin diye. Onlar kazanmaya devam etsin diye işçiler “tam kapanma” varken virüs tehdidi altında, işyerlerindeki iptidai tedbirlere mahkûm işe gidip gelecek, kelle koltukta çalışmayı sürdürecekt.

Fabrikalar zaten salgının merkez üsleri haline gelmiş durumda. İşsiz ya da gelirsiz kalacak olan milyonlar için tek bir destek yok. Onlar için yaşamlarını sağlıklı sürdürecekt, gelir kayıplarını ortadan kaldıracak düzenleme yok.

Kısacası hizmet sektörü açlıktan, imalat sanayi koronadan kırılsın! Tam kapanmanın işçiler için anlamı bundan ibaret.

EVDE KALAMAYAN İŞÇİLERİN YAŞAMLARI NASIL SÜRÜYOR? İŞÇİLER ANLATIYOR

“TEMASLI OLMAMAMIZ MÜMKÜN DEĞİL, DİP DİBE ÇALIŞIYORUZ”

Hicran bir tekstil fabrikasında çalışıyor, atölyelere göre göstermelik de olsa kurallar var diye anlatıyor işyerini. Salgının başında herkes gibi maskeye ulaşamayanlardan... İşyerinde girişte ateşini ölçseler de maskelerini hala kendileri temin etmek zorundalar. Havalandırması yetersiz bir fabrikada kalabalıkta neredeyse iç içe çalıştıklarını anlatıyor bize. Fabrikaya gidişler de ayrı sorun, servislerde cam açılmadığı için yolculuk büyük bir risk.

Sosyal mesafenin hiçbir şekilde korunamadığı bir çalışma yaşamı içinde covide yakalanma korkusuyla yaşıyor Hicran.... "İki küçük çocuğum var, ben hastalanırsam onlara bakacak kimsem yok" diyor.

Hicran'dan dinleyelim süreci:

İşyerinde covide yakalananlar son zamanlarda artmaya başladı, aslında temaslı olmamamız mümkün değil çünkü dip dibe çalışıyoruz. Belki ben de belirti olmadan geçirdim. Şirket pozitif çıkanı karantinaya göndermek dışında başka bir önlem almıyor, yan yana çalışanı bile belirtisi yoksa temaslı kabul etmiyor, hatta eleman eksildiği için yasak başlamasına rağmen biz neredeyse her gün fazla mesaiye kalıyoruz.

"HASTALIĞA YAKALANIRSAN MAAŞINDAN KESİLİYOR"

Dışarıda hastalık yüzlerce can alırken, öncelikli korkum işe gidememek. Maaşlarımızı

asgari ücret üzerinden gösteriyorlar, bir kısmını elden alıyoruz. Salgının başında kısa çalışmaya başvurular ve sadece bankadan yatan kısım için ödeme alabildik. Böyle olunca covid olanın da maaşından kesinti oluyor. Karantina sürecinde sadece bankaya yatan kısımdan rapor parası alabiliyoruz. Geçim iyice zorlaştı, işyeri kapalı olduğu zaman evde olduğumuzdan doğalgazı hiç kapatamadık, önceden en azından çocuk okula biz işe gidince kapatırdık.

"BESLENMEMİZ BORÇLANARAK OLABİLİYOR"

Market alışverişi pahalılıktan azalmıştı şimdi üzerine saat kısıtı da eklenince sadece acil ihtiyaçlar için uğradığımız yerler haline geldi. Kredi kartlarımız ağzına kadar borç dolu, sadece marketten alışveriş yapmak zorundayız bu dönem çünkü pazarda kart geçmiyor.

"ÇOCUKLARIM EĞİTİM ALAMIYORLAR"

Çocuklarım eğitimden geri kaldı, evde tabletimiz ya da bilgisayarımız yoktu. Benim ekranı kırık bir telefonum var, çocuklarımdan biri telefondan derslere katılabildi. Ben işe gitmeye başlayınca hiç giremediler. Çocuklarımda tek başıma büyütüyorum, onlar güçlü olacaklar, boyun eğmeyecekler diye kendi kendime bir söz vermiştim. Çaresiz hissettiğimde bu sözümü tutamamaktan korkuyorum.

“KENDİM İÇİN AYRI AİLEM İÇİN AYRI ENDİŞELENYORUM”

Ahmet genç bir betonarme demircisi. Şantiyede bazen 4 bazen de 6 iş arkadaşıyla birlikte konteynerde kalıyor. Yeni gelenler olursa bu sayı 8'e çıkıyor.. Pandemi sürecinde aldığı devlet desteği 1.000 TL ve bir paket maske!

Ahmet anlatıyor: Maskeleri kendi tasarrufumuzda temin ediyoruz. Bazen şantiye merkeze uzak olduğu için sabunla yıkayarak da kullandığımız oluyor. O da ne kadar yeterli bilmiyorum. Haftada 1 gün kaldığımız koğuşlar dezenfekte ediliyor. Yemekhane girişlerinde ateş ölçerle kontrol ediliyoruz. Ben covide yakalanmadım ama bir arkadaşımız memleketinden gelirken yakalanmış, bir gün sonra test verdi ertesi gün de covidli olduğunu öğrendik, tabii korktuk. Pandemide tüm süreç için bir paket maske ve 1000 tl devlet desteği aldık. Bize destek verilmedi ama her şeyin fiyatı arttı. Zar zor geçiniyoruz... Doğalgaz, elektrik zamları belimizi büktü, devletin bu konuda daha duyarlı olmasını isterdim.

“İYİ Kİ VERESİYE YAZAN BAKKALLAR VAR”

Maalesef covid patronların yeni bahanesi oldu. Şimdi ekonomiden ziyade covid bahanesi yüzünden maaşlarda aksamalar ve yarım maaş göstergeleri yapılıyor tam çalışmamıza rağmen kendilerine verilmiş bir hak olarak görüyorlar. Market, pazar ateş pahası, en ucuz marketlere bile girmek gerçekten zor. Gelen zamlardan sonra beslenme alışkanlıklarımızı da değiştirdik. İyi ki veresiye yazan bakkallar var, ne varsa onlarda var.

“SAĞLIKLI OLMAK HERKESİN HAKKI”

Pandemi başlangıcı ailemin yanında değildim ve çok paniktim. Öleceksem onları görüp ölmek istedim eğer gurbette ölürsem onları göremeyeceğim korkusu beni epey üzdü.

Eşim, kızım ve oğlumun hasta olma olasılığı da beni çok korkuttu, yanlarında olup ihtiyaçlarını ben götürsem keşke diye düşündüm hep, bunu yapmamak beni çok üzdü.

Maalesef bu sürecin eşit yürütülmediği kanı-sındayım. Sağlıklı olmak herkesin hakkı, eşit ve ücretsiz olması gerekirdi. Ayrıca bizden iş için sağlık raporu istenirken şimdi de covid testi isteniyor ve bedeli 300 TL. Oldu da bir nedenle işten erken ayrılırsak bu bedel bize verilmiş bir lütuf gibi geri isteniyor.

Ben bütün emekçileri birlik ve beraberliğimizi kurmaya ve bu düzene boyun eğmemeye davet ediyorum. Başka bir çıkış yolu hiçbirimiz için yok.

“KİMSESİZ KALDIK”

Eren pandemi nedeniyle ücretsiz izne çıkarılan bir kafe işçisi, Salgın sürecinde işyeri kapanınca hiçbir yardım alamadan kendisinin deyişiyle ortada kalmış. O dönemi kendimi sahipsiz, kimsesiz gibi hissettim diyerek anlatıyor:

Salgın sürecinde çalıştığım işyeri kapandıktan sonra herhangi bir gelir elde edemedim. Benim yeterli iş günüm yoktu bu nedenle ödenek ya da işsizlik maaşı da alamadım. Sadece aldığım KYK kredisi ile geçinmek zorunda kaldım. Kendimi sahipsiz, kimsesiz hissettim, sanırım bu ülkede yaşayan birçok insan gibi...

Ben covide yakalanmadım ama başka bir şubede çalışan arkadaşım hastalandı ve aynı evde yaşamalarına rağmen abisi işe gidiyordu ve o da hizmet sektöründe bir çalışan. Kendini korumanın çok zor olduğu bir sektör ne yazık ki...

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BALCALI HASTANESİ'NDE 4/D'Lİ HEMŞİRELER TALEPLERİNİ PE'YE AÇIKLADI

Balcalı Hastanesi'nde 4D statüsünde çalışan hemşireler, yetkili sendika Türk Sağlık İş'in bir oldubittiyle 2019 yılında imzaladığı TİS yüzünden ciddi hak kayıplarına uğradı. 4D kadrosuna geçiş yapılmadan önce, hemşirelerin maaşları asgari ücretin % 62 fazlasından az olamazken, kadroya geçişle beraber maaşlar asga-

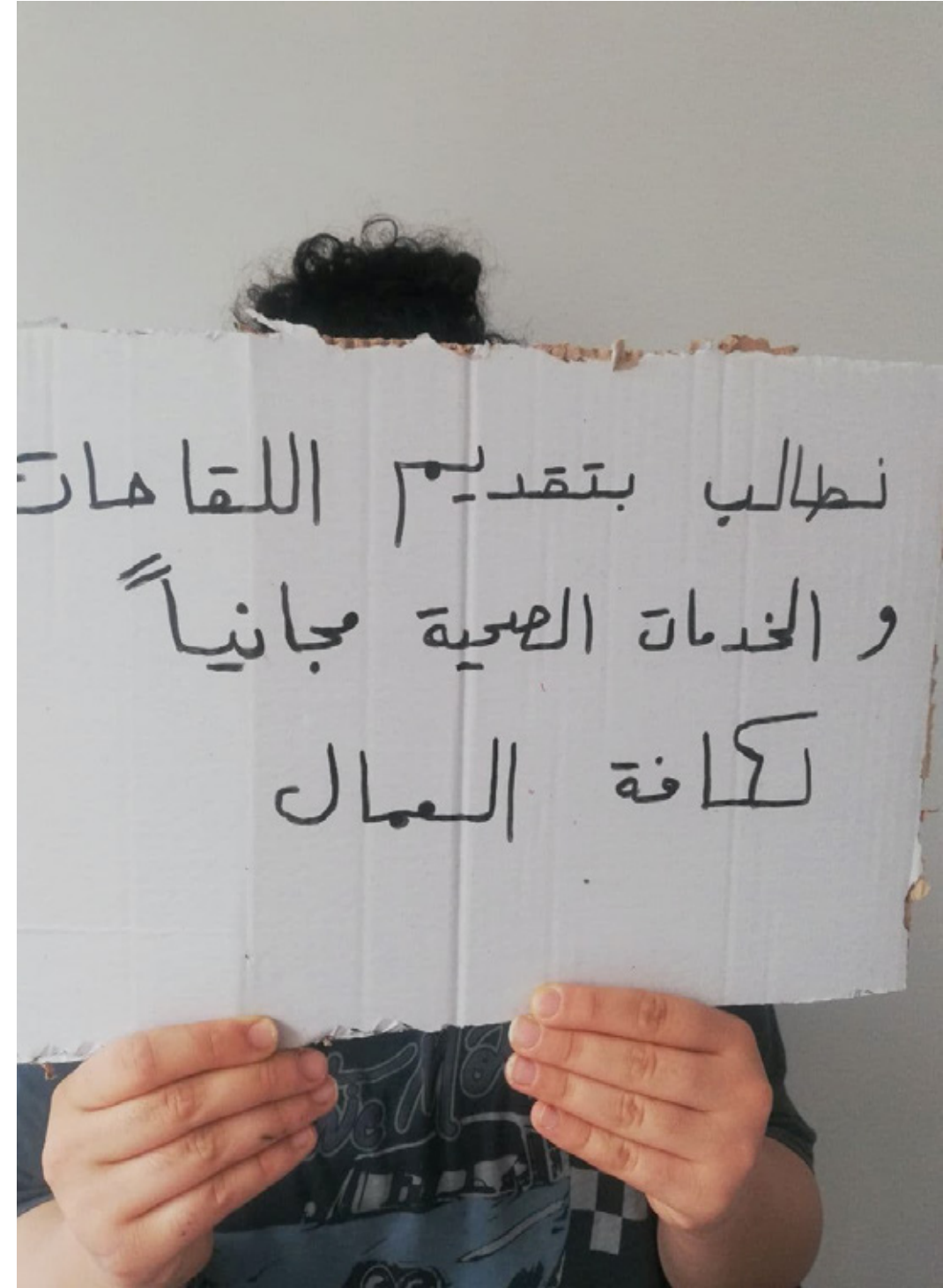
ri ücret düzeyine çekildi. Seslerini duyurmak için bir araya gelen hemşireler, hızlıca komiteleşip mücadeleye başladı. Bu süreçte Patronların Ensesindeyiz Ağı ile de temas eden sağlık emekçileri, kendilerine bir yol haritası çıkardı. Öncelikle taleplerini içeren bir bildiriye çalıştıkları hastanenin tüm servislerine dağıtan sağlık emekçileri, yetkili sendika Türk Sağlık İş ile de bir toplantı yaparak bir sonraki TİS sürecine dair taleplerini iletti. Hemşirelerin kararlığı karşısında sendika, TİS sürecine hemşire temsilcisinin katılımını kabul etmek zorunda kaldı. PE Ağı'na da yaşadıkları süreçle ilgili ayrıntılı bir röportaj veren hemşireler, aynı işi yapan diğer hemşirelerle aynı ücret ve aynı özlük haklarına sahip olmak istediklerini belirtiyor.

Göçmen işçiler taleplerini fotoğraflıyor!

TKP Göçmen İşçi Bürosu, 1 Mayıs'a giderken göçmen işçilerin yaşadıkları sorunları ve taleplerini görünür kılmaya hazırlanıyor. Bu amaçla yapılan çağrıda göçmen işçilerden fabrikalarda, mahallelerde, iş yerlerinde yaşadıkları sorunları ve taleplerini anadillerinde döviz veya kağıtlara yazarak fotoğraflamaları isteniyor. "AKP iktidarı Türkiye'de emekçilerin ve göçmenlerin yaşadığı ağır sorunlara göz yumuyor. Bizler, komünistler olarak tüm emekçilerin kardeş olduğunu savunuyor, bu sorunları birlikte mücadele ederek aşabileceğimizi biliyoruz. 1 Mayıs'ta patronlara ve AKP iktidarına karşı ortak sorunlarımızı ve taleplerimizi ifade etmek istiyoruz." sözleriyle yapılan çağrıya yanıt olarak iletilen fotoğraflar, toplu olarak 1 Mayıs günü ilan edilecek.

GÖNDERİLECEK FOTOĞRAFLAR...

Anadilinizde kağıt veya dövize yazdığınız taleplerinizi, hem yatay hem dikey olarak fotoğraflayıp mümkünse Türkçe ifadesiyle birlikte, 29 Nisan Perşembe sabahına kadar iletisim@tkp.org.tr adresine iletebilirsiniz. Kimliğinizin gizli kalmasını istiyorsanız bu kağıtları ve dövizleri yüzünüzü kapayacak şekilde tutabilirsiniz.

"Tüm işçilere ücretsiz sağlık ve aşı hakkı."

GÜNÜN SÖZKARASI

AKP'li Tekirdağ Hayrabolu Belediye Başkanı Osman İnan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda belediyenin

yol yapım inşaatı alanında karşılaştığı, işçi eldivenli küçük çocuğu 'Küçük ustamız' diye tanıttı.

"İşçilerimize kolaylıklar diledim. Küçük ustamız Y.'ın 23 Nisan Çocuk Bayramı'nı kutladım" dedi.

